

תת"ע 11660/02/22 - מדינת ישראל נגד איהב רעד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

07 אפריל 2024

תת"ע 11660-02-22 מדינת ישראל נ' רעד

בקשה מס' מספר בקשה
לפני כבוד השופטת שני שטרן
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם איהב רעד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בארבעה כתבי אישום, המייחסים לו ארבע עבירות שהתרחשו במועדים שונים של נהיגה בזמן פסילה, עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לסוג ובשתי עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח.

הודאת הנאשם נתנה ללא שמיעת ראיות ולאחר שצירף שלושה תיקים.

המועדים בהם נתפס הנאשם נוהג בפסילה הינם: 23.1.22, 16.2.22, 22.2.22 ו- 4.11.23.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר, מאסר מותנה בן 10 חודשים למשך 3 שנים, 10 שנות פסילה, תוך הפעלת פסילות מותנות במצטבר, פסילה מותנית וקנס.

הסניגור הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, שהינו צעיר, כבן 29, אב ל-3 פעוטות. בנוגע להרשעה הקודמת של נהיגה בזמן פסילה טען הסניגור כי היות והנאשם הורשע בהיעדרו, הרי שלא הבין את משמעות העונש.

הסניגור הפנה לעובדה שהנאשם מצוי מזה מספר חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני, שבאה לאחר תקופה לא מבוטלת של מעצר של ממש, מה שהביא לפגיעה בפרנסתו.

הסניגור הגיש תסקיר שירות המבחן שנערך במסגרת אחד התיקים שצורפו.

לאור זאת עתר הסניגור שלא להשית על הנאשם מאסר של ממש, אלא מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש הראוי

תיקון 113 לחוק העונשין קובע את **עקרון ההלימה** המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את העונש.

עקרון זה קובע קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, נסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע מהו מתחם העונש ההולם לתיק שבפניו, ובתוך כך יתחשב בערכים החברתיים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, והכל תוך מתן בכורה לעקרון ההלימה בענישה.

בשלב השני, על בית המשפט לבחון קיומם של חריגים, שיקולי שיקום או הרתעה המצדיקים סטייה מהמתחם ההולם שקבע, לקולא או לחומרא.

לבסוף, על בית המשפט לקבוע מהו העונש המתאים לנאשם שבפניו, ובמידה שאין מקום לחרוג מהמתחם ההולם שקבע יעשה הדבר בתוך המתחם ההולם וזאת בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לעניין השלבים בגזירת הדין, ראה **ע"פ 2918/13 אחמד דבס נ' מד"י**.

נהיגה בזמן פסילה

מסוכנות עבירת הנהיגה בזמן פסילה נובעת מהיעדר הפנמת חומרת מעשי הנאשם ותוצאותיהם. עבירה זו מלמדת על זלזול בהוראות החוק ובית המשפט. וכבר קבע ביהמ"ש ברע"פ 3878/05 **יעקב בנגוזי נ' מ"י**: **"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט"**.

משנאשם פועל בצורה המלמדת כי עונש הפסילה אינו אפקטיבי עבורו, על בית המשפט להטיל עליו עונש ממשי מרתיע אחר.

רע"פ **280/16 חאזם רדיע נ' מ"י**, אושרו 9 חודשי מאסר בפועל בגין נהיגה בזמן פסילה בשתי הזדמנויות.

עפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נ' מ"י, בו אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, פסילה בת 36 חודשים לצד עונשים נלווים. זאת, לנאשם שהורשע ב-2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירות נלוות של נהיגה במהירות, נהיגה ללא רישיון תקף וללא ביטוח. ביהמ"ש קבע כי "מדובר בעבירה חמורה אשר הענישה בגינה בדרך כלל מחמירה, וכוללת רכיב מאסר בפועל. משנה חומרה לכך שהמערער ביצע את העבירה פעמיים, בעודו ממתין לדין בבקשה לביטול פסילה מנהלית".

רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל**, "נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם

ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש". זאת, ביחס להטלת 12 חודשי מאסר בפועל (חלקם בגין הפעלת מאסר מותנה), על נאשם שנהג בפעם השלישית בפסילה ותסקיר שירות המבחן קבע כי ללא טיפול מעמיק, קיים סיכון גבוה להישנות העבירה.

עפ"ת 534-12-10 זנון עודה נ' מ"י, בו קבע בית המשפט כי עבירה של נהיגה בזמן פסילה מצדיקה בדרך כלל הטלת מאסר. אושרו עונש מאסר בן 18 חודשים ופסילה בת 5 שנים שהוטלו על נאשם שהורשע ב-3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה (בהזדמנויות שונות, אחת מהן תוך שהוא ממתין לגזירת דינו בתיקים) יחד עם עבירות נוספות. זאת, חרף העובדה שהנאשם סובל מנכויות פיזיות קשות.

העבירות הנלוות בהן הורשע הנאשם הינן עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לסוג- הנאשם נתפס כשהוא נוהג על גבי אוטובוס זעיר. בגין עבירה זו מתחם הענישה יחל בשלושה חודשי פסילה הקבועים בצידה של העבירה בחוק ועד 9 חודשים לצד ענישה מותנית. כמו כן, הנאשם הורשע בשתי עבירות של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, שמתחם הענישה בגינן מתחיל בקנס כספי ופסילה מותנית ועד פסילה בפועל.

כיוון שעסקינן במספר עבירות, על בית המשפט לקבוע מתחם כולל:

מתחם הענישה הראוי הכולל, ל-4 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אשר כאמור, בוצעו במועדים הנפרשים על גבי כשנתיים, ינוע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובריש ועד 18 חודשי מאסר, פסילה שתחל ב-24 חודשים ועד ל-5 שנים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

העונש המתאים לנאשם

עסקינן בנאשם רצידיביסט.

הנאשם הודה **בלא פחות מארבע הזדמנויות שונות של נהיגה בזמן פסילה**. העבירות נפרשות על גבי כ-שנתיים.

העבירה בפ"ל 2464-11-23 שהינו המאוחר מהארבעה, מלמדת על הסלמת התנהגותו של הנאשם. ביום 14.3.24 הציגו הצדדים הסדר טיעון הכולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות. הסדר זה לא היווה גורם מרתיע עבור הנאשם וביום 4.11.23, טרם נגזר דינו, נתפס הנאשם בפעם הרביעית, כשהוא פסול וחרב שלושה תיקים מרחפת מעל צווארו. הנאשם אף נתפס כשהוא נוהג אוטובוס זעיר, שאינו מורשה לנהוג בו.

למעשה, בביצוע העבירות בהן הורשע הוכיח הנאשם, כי **"לא ניתן להרחיק אותו מהכביש, כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב"**. כדברי בית המשפט ברע"פ 410/04 מזרחי נ' מ"י.

הערכים החברתיים אשר נפגעו

מדובר בפגיעה בערך החברתי של שמירת שלום הציבור וביטחוננו בדרכים, השמירה על שלטון החוק וכיבוד החלטות הרשויות השונות. מידת הפגיעה הינה חמורה נוכח העובדה כי מדובר בעבירות חוזרות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לנאשם, שהורשה לנהיגה משנת 2017, 11 הרשעות קודמות בתעבורה. לרבות עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה משנת 2021. אינני מקבלת טענת הסניגור כי הנאשם לא הבין משמעות הענישה היות ונשפט בהיעדרו. הנאשם בחר שלא להתייצב לדיון בעניינו ואין לו להלין אלא על עצמו. יתירה מכך, לא יכולה להיות מחלוקת בנוגע לידיעה שנשפט בהיעדרו שכן ביצע הפקדת רישיון בתיק זה.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם שבפנינו הודה בארבעה תיקים בכך, חסך זמן שיפוטי וזמנם של עדים ויש לקחת זאת בחשבון.

לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי לא ריצה מאסרים קודמים ואת עקרון ההדרגתיות בענישה.

קראתי בעיון רב את תסקיר שירות המבחן מיום 17.4.23 ואולם, חרף העובדה כי כבר במועד עריכת התסקיר היה הנאשם אב ל-3 בנות פעוטות, שמסר כי המעצר היווה גורם טראומטי והביע חרטה, חזר הנאשם וביצע העבירה שוב.

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על חייו של הנאשם ועל חיי משפחתו.

בעניינו של הנאשם מצאתי מתאימים את דברי ביהמ"ש ברע"פ 6115/06 מ"י נ' אבו לבן, בעניינו של נאשם בן 20 בעת ביצוע העבירה הראשונה שהורשע בריבוי עבירות של נהיגה בזמן פסילה:

"...הנזק שמאסר עלול להמיט על נאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה, וברגיל מנהל אורח חיים נורמטיבי - הוא אמנם שיקול רלוונטי וחשוב לעניין העונש. אולם, זהו אינו השיקול המרכזי וודאי שאינו היחיד... הנה כי כן, אין הערכאה הדיונית מחויבת אפוא להטיל מאסר על כל מי שהורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, חרף החומרה הרבה הנלווית למעשה זה. אולם, כלל דומה חל גם על המקרה ההפוך, היינו, אין לקבוע אפריורי כי עבירה של נהיגה בזמן פסילה לעולם לא תוביל להשתת מאסר על הנהג. כל מקרה ונסיבותיו".

אל מולה של העובדה כי הנאשם הינו צעיר בשנים, אשר לא ריצה מאסרים קודמים ואף לא הוטלו עליו עונשי מאסר מותנים, ניצבת חומרת מעשיו, הנובעת מעצם החזרתיות: מדובר בארבע עבירות שונות של נהיגה בזמן פסילה, כשאחת מהן מלווה בנהיגה בהיותו בלתי מורשה לסוג, שלוש מתוכן בפרק זמן קצר והרביעית, תוך כדי

ניהול משפטי השונים ותוך היותו מצוי בתנאים מגבילים.

בשכלול מרכיבים אלו, יחד עם לקיחת האחריות והבעת החרטה, השפעת העונש על חייו ונסיבותיו האישיות, אציב הנאשם במרכזו של מתחם העונש הראוי.

בגזירת עונשו, לקחתי בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני, אשר לא ניתן לקזזה ממאסר.

בנוגע לרכיב הפסילה, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, מצאתי מקום שלא למצות עמו את הדין, על מנת לאפשר לו אופק נורמטיבי בעניין זה.

לאור כל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר שריצה בתיקים הנלווים לתיקים שצורפו, שמספרם: 9917-02-22 ו 2463-11-23.

הנאשם יאסר כעת ובכפוף לחתימה על ערבות עצמית על סך 50,000 ₪, יעוכב ריצוי מאסרו. הנאשם יתייצב בבית סוהר מחוז תל אביב - ימ"ר ניצן ביום 23.6.24 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, מרים חייאיב רכזת מיין מוקדם - 074-7831077 (במקום 08-9787377)

מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336).

דואר אלקטרוני: MaasarN@ips.gov.il

2. 30 חודשי פסילה בפועל, בניכוי הפסילה שריצה מיום 22.2.22.

הפסילה תחל עם שחרורו של הנאשם ממאסר ובכפוף להפקדת רישיון/ חלף רישיון/ אישור שהייה.

מורה על הפעלת הפסילה המותנית למשך 6 חודשים, שהוטלה על הנאשם ביום 26.10.21 במסגרת תיק 3206-08-21, לריצוי במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי פסילה בתיק זה.

3. 10 חודשי מאסר מותנה. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים.

4. 12 חודשי פסילה מותנית. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בהיותו בלתי מורשה לסוג למשך 3 שנים.

5. נוכח הטלת מאסר בפועל, לא הטלתי קנס.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשפ"ד, 07 אפריל 2024, במעמד הנוכחים